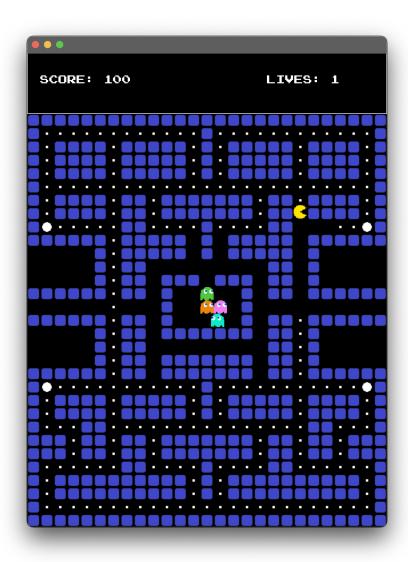
Objektorienteret Programmering Projekt Pac \mathbf{Man}

Andreas K. L. Aske W. F. Magnus R. K. 29. maj 2025

INDHOLD INDHOLD

Indhold

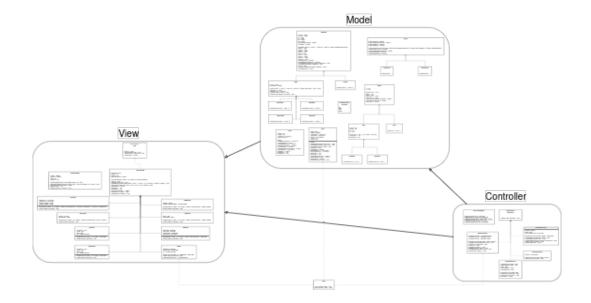
1	Projektbeskrivelse	2
2	design 2.1 Model 2.2 View 2.3 Controller 2.4 Ændringer	6
3	Implementation 3.1 PacMan kontrol 3.2 Ghost AI 3.3 Animationer 3.4 Afstande & Algebra 3.5 Maze	8 8 9 9 9
4	Kvalitetssikring	10
5	Proces	10
6	Diskussion	10

1 Projektbeskrivelse

Til fordel for at sikre en så tro kopi til orignalen som overhovedet muligt, er dette projekts hovedformål, at udvilke spilfunktionalitet mht. kravsspecifikationen.

Eventuelle afvigelser fra kravsspecifikationen ses dokumenteret/diskuteret i det følgende.

2 design

Figur 1:

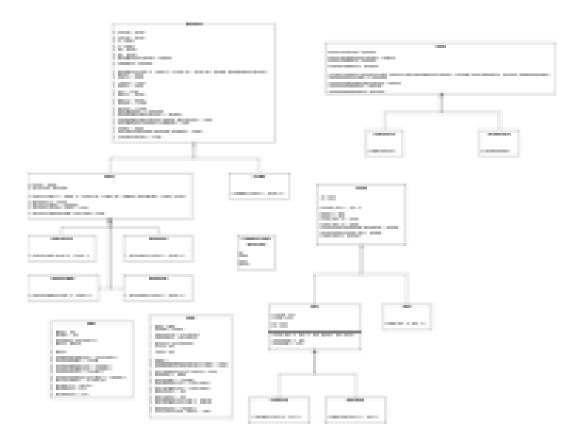
Projektets design følger MVC (Model-View-Controller) modellen. Det vil sige at vores Model repræsenterer hvordan PacMan spillet er bygget op med spøgelser, væge, piller osv. Så har vi vores Controller som står for alt logikken med hvordan ting skal kolliderer og bevæge sig, og hvornår de forskellige stadier af spillet sker. Til sidst har vi vores View som står for at vise spillet, med alle billederne og animationerne, samt score tekst og liv osv.

Designet kan ses i vores UML-diagram, hvor man kan se vi har opdelt koden i de tre dele fra MVC modellen, samt en main fil til at starte spillet, og initialiserer de andre klasser.

Vi har designet alt vores kode med fokus på indkapslingsprincippet. Alle felter i klasser er private, og har kun getters og setters der hvor det er nødvendigt. Vi har også overholdt DRY princippet, ved at samle ens opførsel i fælles superklasser.

2.1 Model 2 DESIGN

2.1 Model

Figur 2: UML-diagram til *Model* delen af projektet.

I Model (se Figur 2) har vi lavet et abstrakt klasse der hedder Moveable, som er en abstrakt enhed der kan bevæge sig. Dette tillader os at nedarve fra den når vi skal lave ting der skal bevæge sig som Ghost og PacMan. Ud over dette er Ghost også en abstrakt klasse, så vi kan udvide de enkelte spøgelser fra den. Udover Moveable klasse, har vi også en klasse, Pos2D, til at beskrive positioner som ikke skal kunne bevæge sige. Fra denne klasse kan vi så nedarve klasser som Pill og Wall, da de bare er positioner, men vi godt vil kunne skelne imellem dem. På denne måde benytter vi klasseafhængighedsprincippet til at simplificerer koden, og gøre det nemmere at udvide med nye features.

2.2 View 2 DESIGN

2.2 View

Figur 3: UML-diagram til View delen af projektet.

I View (se Figur 3) har vi benyttet en grænseflade ved navn View som specificere hvilke metoder et View skal have. Så har vi lavet en abstrakt klasse AbstractView, som implementerer dette interface. Vi nedarver på denne måde fra det abstrakte View hver gang vi laver et nyt View som står for at vise noget andet. Så kan vi lave specifikke views som står for at tegne kun én slags ting, f.eks. PacManView. På denne måde benytter vi princippet om et enkelt ansvar, svarende til Single Responsibility Principle eller SRP.

2.3 Controller 2 DESIGN

2.3 Controller

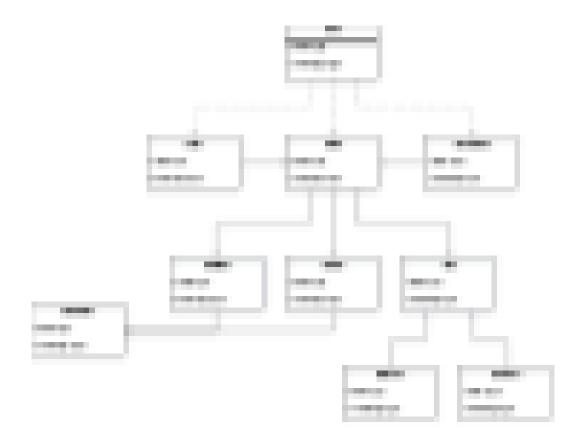
Figur 4: UML-diagram til Controller delen af projektet.

Til Controller (se Figur 4) har vi også lavet en grænseflade, for at specificerer hvad en "Controller" gør. Derefter har vi lavet controllers til at styre henholdsvis PacMan, spøgelser og de forskellige stadier af spillet. Med dette har vi lavet en MainController som bestemmer hvornår alle de andre controllers skal opdateres, og hvornår vores View bliver opdateret.

2.4 Ændringer

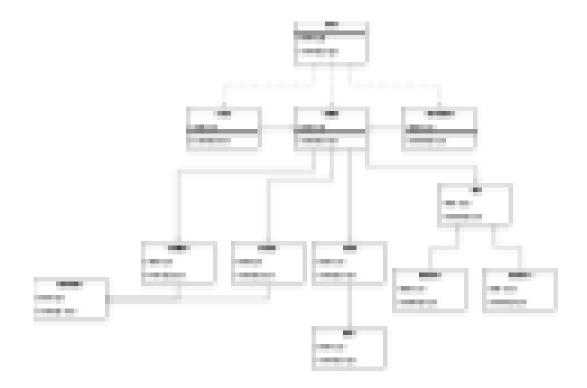
I løbet af projektet har vores design ændret sig en del. I starten var vores UML-diagram meget mere simpelt, som kan ses på Figur 5. Enkeltheden er både grundet de manglende felter og metoder, men også at kompleksiteten af programmet ikke var blevet realiseret endnu. View var bare én enkelt klasse som stod for at tegne alt, og Controller stod kun for at tage imod input fra brugeren, og bevæge PacMan i labyrinten. Alt andet logik til spillet var i Maze, som gjorde projektet uoverskueligt, samtidig med at det bryder SRP. Da vi så begynde at implementerer mere, lagde vi mærke til hvor god en idé det ville være at splitte det endnu mere op, og specialisere klasserne vi laver, som er idéen med SRP.

2.4 Ændringer 2 DESIGN

Figur 5: Det første UML-diagram til projektet.

I et forsøg på at simplificerer Maze delte vi den op, og lavede en Game klasse, hvis formål var at repræsenterer spillet. På denne måde kunne Controller stå for at håndterer alt logikken, som også er mere typisk af en Controller at gøre i MVC-modellen. Med denne ændring ville maze bare stå for at repræsenterer labyrinten. UML-diagrammet for denne forbedring kan ses på Figur 6.

Figur 6: Det andet UML-diagram til projektet.

Siden da har vi udvidet endnu mere på projektet, og det ser nu ud som det gør på Figur 1.

3 Implementation

States

3.1 PacMan kontrol

Siden vi har gjort at en *Moveable*'s position er beskrevet med decimal tal, så skal der noget smart logik til for at PacMan kan bevæge sig "smooth" omkring hjørner i labyrinten, da den består af en masse væge på heltals-positioner, og PacMan er samme størrelse som væggene, så han passer kun lige akurat imellem dem.

Idéen er at man kigger frem foran PacMan for at se om der er en passage til den side man gerne vil hen, indikeret med et tastetryk. Hvis der er en passage venter controlleren med at dreje PacMan indtil han er lige ved siden af passagen. Dette har vi gjort ved at gemme retningn i et felt kaldet for waitingDirection, og så hver gang PacManController's update() metode bliver kaldt, så tjekker den om PacMan's position er en heltalsværdi. Det må nemlig betyde at han nu står foran den passage som der tidligere blev set. I så fald drejer PacMan nu til retningen af waitingDirection.

Der er også casen hvor PacMan skifter retning til det modsatte af hvad han bevæger sig. Så kan vi ikke kigge efter en passage der, for det vil der altid være, og han vil dermed ikke skifte retning med det samme. Så i dette tilfælde skifter vi bare retning med det samme. Hvis det er sådan at PacMan står stille, så er vi ikke interreseret i at kigge efter en passage, og han skal bare bevæge sig i den retning som man trykker med det samme.

For at lave alt dette med retninger, lavede vi en enum klasse til at holde styr på de fire retninger vi tillader: op, ned, højre og venstre. For at finde ud af hvilken en af disse retninger vores tastetryk svarer til, lavede vi også en DirectionAdapter klasse, som står for at konverterer imellem Direction og andre representationer af en retning.

3.2 Ghost AI

3.3 Animationer

Da vi gerne ville have animationer i spillet, lavede vi en klasse kaldet AnimatedImage, som står for at repræsenterer de forskellige frames af en animation, indlæse frames fra en sti, og ændre farver i dem hvis der er brug for det. Det med at ændre farver har vi gjort så vi ikke selv skal tegne et nyt set frames for hvert spøgelse vi vil lave i en anden farve, men i stedet for kan lave ét set med en meget specifik farve (hvis hex værdi er #000001), og så udskifte den farve med farven af spøgelset.

Når man så laver et nyt AnimatedImage, så specificerer man hvor lang tid én frame varer i nanosekunder. På denne måde kan vi i getFrame() metode regne ud hvilken frame vi giver, ud fra den nuværende tid som metoden for. Det gør den ved først at regne ud hvor lang tid hele animationen tager. Derefter finder vi hvor langt inde i den animation cyklus vi er ved at tage den nuværende tid modulus længden af animationen. Med dette kan vi så dividerer med længden af én frame og få det frame indeks som vi er nået til.

For at farve spøgelsernes animationerne de rigtige farver benytter vi vores metode replaceColorsInFrames(), som udskifter alle farver som er lig med fromColor i en animations frames, og sætter dem til farven toColor. Dette gør den ved at gå igennem hver frame pixelvis og tjekke om de matcher fromColor, for så at udskifte det med toColor på en kopi af framet, så det til sidst kan blive overskrevet.

3.4 Afstande & Algebra

For at en Moveable og en Pos2D selv skal stå for at udregne en afstand til andre objekter, så har vi lavet en klasse Algebra som står for netop dette. Det ville nemlig bryde SRP, hvis en klasse der kun står for at repræsenterer en position, også skulle stå for at udregne afstanden mellem positioner.

3.5 Maze

Til formålet for at lave labyrinten til spillet, skulle vi have en måde hvorpå det var nemt at ændre i den, og bygge den op. Derfor lavede vi den som en tekst fil. For så at læse denne tekst fil, og finde de forskellige elementer i den, har lavede vi en klasse TextualMaze. Dens formål er kun at læse indholdet af filen, of finde positionerne af alt i filen, ved brug af metode locateCharacter().

Udover dette har vi også lavet en klasse Maze som kun holder alle væggene. På denne måde står Maze ikke selv for at læse en tekstfil og kigge rundt i den. På denne måde benytter vi også SRP.

- Formålet med denne rapportsektion er at give den interesserede læser et overblik over de interessante implementationsdetaljer, som er værd at kigge nærmere på i jeres kodebase, samt nødvendige detaljer for at køre jeres kode.
- angiv hvilken version af java i har brugt til at teste og kompilere jeres kode, og inkludérkorte instruktioner til hvordan man kompilerer og kører koden.
- giv en beskrivelse på højniveau af interessante implementationsaspekter. F.eks., aspekter, I har brugt særligt meget tid eller energi på.
- Det kunne f.eks. være mere avancerede aspekter såsom hvordan I håndterer AI, hvordan I håndterer spilhandlinger, animation, eller andet.
- Hold beskrivelsen overordnet. Vi kan læse jeres kode for detaljerne.

4 Kvalitetssikring

Til fordel for at sikre, at vores kode/program/spil lever op til kravsspecifikationen (se sektion 2), har vi valgt at anvende unit-tests. Unit-testing defineres i denne kontekst som test af enkelte komponenter af programmet, som til sammen skaber det ønskede overblik.

I overenstemmelse med vores valg af unit-tests, er det også underforstået, at vi tester i en form for white-box testing. Med dette betyder det, at dem der skriver testsne (os som udviklere af spillet i dette tilfælde), kender til alt logikken bag implementeringen. Med dette, har man som "tester", altså mulighed for at tjekke, om en given invariant for en given metode overholdes under kørsel.

Mere specifikt; har vi valg at benytte os af Javas framework JUnit, som b.la. understøtter behjælpelige sammenligningsmetoder (f.eks. assertions via assert).

Med dette, anvender vi altså også unit-testing som middel til at krydstjekke med vores kravsspecifikation, om disse (krav) samt eventuelle invarianter er overholdt.

Med anvendelse af ovennævnte, kan fejfindingprocessen under udviklingen, i nogle tilfælde, forkortes markant. Man kan med andre ord, nogle gange, såfremt man skriver tilstrækkelige unit-tests, forsimple samt forbedre design og udviklingsprocessen.

Ydermere, har vi til håndtering af versionsstyring anvendt git i form af nye branches under udvikling af nye programfunktionaliteter. Dette konstruerer en form for automatiseret testing, da man ikke kan publicere ny funktionalitet, før det passer med den resterende kodebase (f.eks. håndtering af mergeconflicts mm.). Denne form for automatiseret testing er også kendt som Continuous integration testing.

INDKLUDER ANDEN TILGANG TIL TEST?

5 Proces

- Arbejdede I i faser i løbet af projektet?
- Hvordan gik samarbejdet, og hvordan sikrede I lige deltagelse?
- Brugte I tekniske værktøjer til at få samarbejdet til at glide nemmere på tværs af maskiner?
- Har I brugt AI som støtte under udviklingen af jeres projekt? I så fald, hvordan?

6 Diskussion

- Ville I gøre noget anderledes hvis I skulle implementere projektet forfra?
- Var der dele af projektbeskrivelsen I ikke nåede? I så fald, hvordan er disse dele kompatible med jeres design? Ville I foretage ændringer for at imødekomme ændringer?